

**«М'ЯТОЮ-РУТОЮ ВІЯЛА НІЧКА В ВІКНО»
ПІСНЯ «НІЧКО ЦІКАВАЯ» У ВИКОНАННІ
ПОЧЕСНОГО ДОКТОРА КИЇВСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ТЕХНОЛОГІЙ
ТА ДИЗАЙНУ МИХАЙЛА БРУНСЬКОГО
ОСВІТИЛА У ДУБАЇ СОНЦЕМ УКРАЇНУ**

Тріумф

Вперше у центрі культурних подій арабського світу, на головній сцені близького сходу – в Дубайській опері прозвучала українська пісня. Спершу зал від несподівання завмер, оговтуючись від прекрасного потрясіння, а потім вибухнув шаленими оваціями. І це при тому, що ніхто з присутніх не знав української мови.

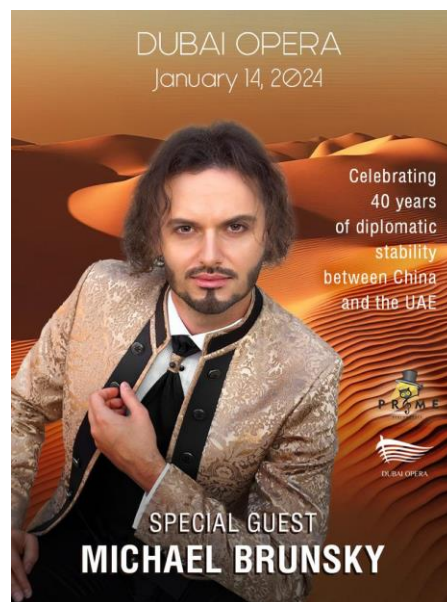
Та бар'єру не виникло. Глядачі серцем відчували красу нашої солов'їної. Зробив це таїнство найрідкіснішим у світі чоловічим голосом (контратенор-альтіно) Заслужений артист України, Почесний доктор КНУТД Михайло Брунський.

Дійство відбувалось з нагоди 40-річчя дипломатичних відносин між Об'єднаними Арабськими Еміратами та Республікою Китай. Звісно, на концерт запросили найвідоміших артистів. З усіх чудових виступів, чи не найбільше враження справив українець. Це стверджувала найвідоміша в ОАЕ газета «*Khaleej Times*». З-поміж 28 номерів, представлених у 3-годинному шоу, вона згадала лише декілька імен, в тому числі Михайла Брунського, описавши його виступ як «подорож у часі, що викликала благословення та почуття вдячності».

Безперечно, це тріумф. Він не лише підніс імідж українця в ОАЕ, де знають його як соліста Дубайської опери і автора першої у світі Електро-Рок-Опери «Орфей та Еврідіка». Йому вдалося те, що мовою дипломатів звучить так: «Справити перше враження другого шансу не буде». А в ОАЕ про нас майже нічого не знають. То ж інформація силою пісні розповіла присутнім про Україну більше, ніж будь-який довідник. «Нічко цікавая» не лише викликала емоційний порив схвалення, але й зацікавила гостей країною, яка подарувала їм радість. Майстерне авторське художнє переосмислення твору, витонченість та вишуканість стилю виконання, розвиток голосу, розкрита структура пісні забезпечили твору мистецтва неповторне звучання, а співакові успіх. «Нічко цікавая» яка «квітами віяла, зорями сіяла» освітила дорогу до взаємопізнання народів і взаємопізнання народів через музику). Китайці не хотіли оголошувати, що це українська пісня, але українці їм вмовили.

Співаючи, Михайло Брунський прокладав не місячну, а реальну стежку до сердець людей далекої країни. Враження про українське мистецтво справив якнайкраще. А те, що пробуджують зорі нічного неба з його пісні, будить неспокій пізнання.

У мережі Фейсбук, ця пісня вже має більше 1 млн. переглядів. І вже чотири тижні поспіль є лідером по поширенню серед музичних творів у цій мережі. Вдячний за підтримку користувачів мережі Михайло Брунський поділився втіхою і радістю артиста, коли «музика торкається душі і зігріває серце слухачів»: «Сьогодні мене охоплює особлива радість, що ми з вами на одній ноті».

Музика є найкращим провідником до фантастичного світу гармонії та спокою, найвищих духовних переживань та пізнання. Музика є найпотужнішим виразником нестримно динамічної сутності нашої душі. Застигаючи у звуках та в поетичних текстах, будучи первинною, першоосною, вона є найбільш вразливою й всепроникливою. Музика фіксує історичні злами, спонукає до змін, адаптує людину до сприйняття раніше не знаного, іншого, до пізнання невідомого.

Тож хочеться вірити, що артист досяг головного: слухачі шукатимуть свій шлях, як тії зорі далекої України, про які йшлося в пісні, дістати. Бо ж зорі й світять для того, аби притягувати до себе і наставляти в дорогу.

Сьогодні завдяки таланту Михайла Брунського та щастю долі ця пісня на сцені в ОАЕ відкрилася світові у музиці та тексті, у ній відтворені українська душа, її доброта, щирість, мрійливість. Для українців це можливість заново збагнути безцінне надбання нашої нації – пісенну лірику, та з неприхованою гордістю, любов'ю та щемом впустити у свої серця цей Божий дар нашого талановитого народу.

Ох, ночі, ночі дівочі

Треба віддати належне журналістам ОАЕ, які описали його виступ як «подорож у часі, що викликала благословення та почуття вдячності». І не тільки в Дубаї. Це був триумф не лише співака, але й авторів пісні. «Дубайська опера вибухнула яскравими кольорами та симфонією культурних презентацій» – писали у новинах *Khaleej Times*, щоденної англійської газети, яка видається в Дубаї з 1978 року.

Виконання демонструвало силу твору, який живе більше ста років активним життям.

«Нічко цікавая, нічко лукавая» це справжнє естетичне явище. Це не просто пісня, з якою пов'язані легенди, це особливий твір, який вражає до глибин душі. Цей романс декілька разів майже забувався, а потім народжувався знову.

«Нічко цікавая» часто представляють як народну пісню. І це, справді, так, про що й свідчить її довговічність. Та несправедливо, коли не завжди згадують авторів. Вони ж відомі. Слова Одарки Романової. Її ж мелодія у співавторстві з славетним Миколою Лисенком. Композитор – всесвітньовідомий. Ім'я поетеси дещо призабуте. Хто ж вона?

Народилася 1853 року в селі Салане Ніжинського повіту на Чернігівщині. Жила там, потім в Києві. Одарка Іванівна була в дружніх взаєминах з родинами Косачів, Лисенків, Старицьких. Авторка багатьох поетичних і прозових творів, серед яких балади, поетичні казки, ліричні пісні, публіцистичні статті, кілька збірок оповідань.

Вірш «Літня ніч» (перша назва «Нічки цікавої»), як стверджують дослідники, крик її душі. Уявіть. Вона чекала. Він не прийшов. Минули роки. Спогади повернули в минуле. Ніжна душа вихлюпнула вірш.

Авторка 1887 року надіслала його Івану Франку. Він схвально відгукнувся про творчість поетеси і вмістив її твір в антології «Акорди» (1903 рік). Видавець, відомий український поет Олексій Коваленко подав цей вірш у добірці творів Одарки Романової в «Українській музи» (1909 рік). Через десятки років ім'я Одарки Романової з'явилося в третьому томі «Антології української поезії». Вірш зацікавив Миколу Лисенка. Так народилась пісня.

Як бачимо, ночі дівочі залишають слід не лише в закоханому серці, але й наснажують мистецтво.

Враження від ліричного шедевру незабутні та неперевершені, адже чутлива краса переживання кохання, пошуки сенсу життя через почуття, яке допомагає пройти всі випробування долі, складають золоту музичну скарбницю народної пісенної культури.

Зорі відкривають мудрі

Добрий початок – половина справи. «Нічко лукавая» з тріумфом розпочала знайомити арабський світ з Україною. Водночас «Браво!» в Дубаї дає право повторити це і вдома, але не в опері, а в освітньому просторі на адресу людини, яка заклала фундамент для тріумфу, йдеться про ректора Київського національного університету технологій та дизайну, доктора економічних наук, професора, академіка НАПН України **Івана Грищенка**, який зумів організувати роботу університету так, що він увійшов до ТОП-100 найкращих дизайнерських шкіл світу, скеровуючи й далі шлях до вершин міжнародного олімпу фешн-індустрії. Кожен, хто обирає КНУТД, має можливість пізнати свою творчу сутність у світі науки, мистецтва та культури. Дослідити та збагнути українське, подивитися та пізнати передовий міжнародний досвід. «До минулого – вдячність, до сьогоднішнього – дія, до майбутнього – відповідальність» – один із життєвих принципів ректора Івана Грищенка.

Саме КНУТД першим серед українських вишів запросили відкрити в Китаї Український інститут. Розуміння важливості функції провідного університету у сприяння інтеграції України у світовий економічний простір мотивує колектив КНУТД впевнено розвиватися на засадах сталого розвитку, поєднуючи освітню, наукову, інноваційну та мистецьку діяльність. Нині КНУТД є міжнародним інтелектуальним центром науки, освіти і культури.

Коли в Дубаї готували концерт, організатори пропонували оголошувати співака Михайла Брунського представником слов'янського світу. Китайці, які дуже задоволені роботою в них Київського інституту, переконали організаторів свята представити співака і пісню українськими. Навіч ситуація, коли освітяни своїм авторитетом набувають для держави нових, хоча б і ситуативних, але союзників. А добрий початок, пам'ятаємо, половина справи.

Плідна робота КНУТД дозволила не лише здобути світовий авторитет в царині підготовки дизайнерів та фармацевтів, але й подолати Велику Китайську стіну і пройти через неї в арабський світ. Михайло Брунський зумів передати в Дубаї зірковий потенціал університету і зоряне сяйво української ночі та українських сердець. Так творчий процес у КНУТД у відповідний момент послужив трампліном на піднесення іміджу України.

Це момент великої гордості, коли колеги та друзі демонструють свої таланти на такій великій сцені, коли здійснюються їхні мрії, та коли вони залишаються вірними своєму

серцю, відчуваючи глибокий зв'язок із культурним корінням, стаючи провідниками культурних обмінів між країнами.

Успіх – це талант, помножений стократ на творчу наполегливу працю. Михайло Брунський у далекому 2010 році в одному із інтерв'ю, відповідаючи на питання «Чи мріяв хлопець із простої здолбунівської родини, що згодом іноземні музичні критики будуть називати його «унікальним голосом світу», дав таку пораду молодим співакам: «варто в любому віці займатися музичною самоосвітою». Цією відповіддю виставлений чіткий акцент саме на важливість розвитку для талановитої людини. У сучасного університету є завдання і можливість вплинути на становлення особистості, сприяти її розвитку. КНУТД для студентів та вчених, партнерів та друзів є простором можливостей, спільнодії з потужною інфраструктурою для творчості, де кожен обирає собі власний шлях самореалізації. Говорячи про значимість мистецтва української ліричної пісні в Україні, варто оцінити її виховне підґрунтя для молоді. В потоці найновішої і найрізноманітнішої інформації, стрімкому розвитку музичної та візуальної культури ми маємо зберегти традиції та глибину мистецтва. Щоб не загубилися пісні наших пращурів. Щоб їх берегла вдячна пам'ять нащадків. Міцні засади української духовності зберігаються у проявленні шанобливого ставленні до творчості поколінь.

«Нічко лукавая», що прозвучала у Дубаї, ой як багато висвітлила зробленого в КНУТД. І коли вона «квітами віяла, зорями сіяла» і запитувала «Як тії зорі дістать?», відповідь одна: «Треба працювати. Так, щоб зроблене сьогодні, проклало місток в перспективу». Крім усього, це й висвітлило зорями «Нічка цікавая».

ЛІТНЯ НІЧ

*Одарка Романова
(1853 – 1922)*

Нічко лукавая,
Нічко цікавая.
Нащо людей
чарувать?
Квітами віяла,
Зорями сіяла...
Як тії зорі достать?
Їх не спіймаємо,
Нічку питаємо:
Що вона
людям дала?
Мрією новою
Пісню чудовую,
Наче отруту, влила.
Ні, не отрутою –
М'ятою, рутою
Віяла нічка в вікно...
Спать не хотілося,
Серцю приснилося
Все, що минуло давно.

**ГРИЩЕНКО І. М.,
д.е.н., проф., ректор КНУТД, академік НАПН України**